

OKTÓNDI

2007. január 3., VI. évfolyam 1. szám.

A tartalomból:

- Szalagavató, 3.o.
- Interjú Halász-Szabó Judittal, 4.o.
- Ki Gundel-Takács Gábor? 5.o.
- Hogy téged ne csapjanak be! 6-7.o.
- Filmklub, 8.o.
- Diákokat kérdeztünk... 9.o.
- Idegen nyelvet kedvelőknek, 10.o.
- Sport, 11.o.
- Egy szomorú történet... 12.o.

H

angulatjelentés:

M

ennyélet és

G

ondpokol

*B.ú.é.k., drága Oktondi olvasó, millió puszi a hûségeseknek, akik már tûkõn ûlve várták isolaújságuk megjelenését, és ezer ölelés az újaknak, akik most veszik elõször kezûkbe e nemes lapot. Remélem, senki nem fog csalódni. Fõ témánk most is a WC-ügy, ki, mikor és hogyan jár. A miért sem egyértelmû, sajnos... Mindenesetre a **H**angulatjelentés változó: hol **M**ennyélet, hol **G**ondpokol...*

Híreink:

- Decemberben iskolánk új székeket kapott. A folyosókon elhelyezett kényelmes üllõalkalmatosságok jócskán megkönnyítik a diákok sorsát. Köszönet érte!

- December 5-én és 6-án a HMG 9. D-s tanulói járták a város óvodáit és általános iskoláit mikulás mûsoraikkal, melyek igen jól sikerültek. Csak így tovább!

- December 22-én csütörtökön megrendezték az irodalmi-drámai tagozat teadélutánját, amelyen a 11. és 12. osztályos tanulók versekkel, monológokkal, dalokkal, jelenetekkel és táncokkal szórakoztatták a közönséget.

- 2007. január 19-én zárul az elsõ félév. Mindenki húzzon bele!

Miért járnak a lányok csapatban WC-re!? :)

Ez a kérdés roppantul bosszantó. Kérdem miért? Nem böngésem át a Nõ misztikuma címû könyvet, de biztos nem találnám meg a helyes választ.

Talán félnek? Vagy nem árt, hogyha jön valaki, akinél van intim betét, ha te elfelejtetted? Más esetben talán az jön jobban, ha a kíséret tagjainak valamelyikénél akad egy õngyújtó és egy szál cigaretta? Talán még abban is fellelhetõ a megoldás, hogy bármikor elkophat a szemcerka, mert Murphy is kimondja, hogy ami elromolhat, az el is romlik!

Am hátrányairól se feledkezzünk meg, ennek a világra szóló butaságnak. Ha egyedül mész WC-re, nem fordulhat elõ az, hogy megharagudj barátnõdre oly okból, hogy az elõtted elhasználta az összes WC-papírt. Ha egyedül mész, vagy te használod el az utolsó kocka WC papírt, vagy már eleve nem volt, amikor bementél. És azt is meg kell említenem, hogy sokkal kellemesebb csendben - lányok sikoltásának hallgatása nélkül - végezni a dolgunkat.

Persze a fent említettek nem teljes jogú kifogások arra, hogy miért ne járhatnának a hölgyek turistacsoportok formájában a toalettre!? Bár a korábban említett érvek sem eléggé jók ahhoz, hogy maradéktalan

választ kapjunk az alapkérdésre. Így lefele görbülõ szájjal mondom, hogy sajnos nem jutottunk egyrõl a kettõre.

További felvetések még adódnak ugyan, de mindet meg is cáfolum. Talán a fent említett turistacsoportok tagjai esetleg félnek, hogy elviszi õket a réz.....bagoly. De hallott már valaki nõi WC-ben garázdálkodó szatírról? Nem is tudják, mirõl maradnak le, miközben szardíniaként tolonganak a parfümfelhõkben úszó helyiségben. Vagy lehet, hogy épp ez az, ami választ ad nekünk. De akkor felvetõdik egy újabb kérdés. A lányok nem szeretik, ha pezseg körülöttük az élet? Vagy lehet, hogy épp elég pezsgés van a closettben!?

A válasz a nõk szürke állományában keresendõ. Vajon van nekik egyáltalán? Nem tudom. Bizonyára van. Csak valószínûleg nem szürke, hanem sötétebb árnyalatot öltött az évek során.

Tudjátok, a fekete nagyon trendi. Talán a jövõ év divatja is a fekete lesz. De ez a kérdés mindig trendi marad: Miért járnak a lányok csoportosan WC-re!? :

Újabb gimiseket avattak

Iskolánkban már hosszú idő óta fűződik egy nagyszerű rendezvény december első hétvégéjéhez.

Ebben az évben december 9-én rendezte meg a Horváth Mihály Gimnázium hagyományos szalagavató ünnepségét. Szeptembertől decemberig öt végzős osztály tüsténkedett azon, hogy az idei szalagavató bál is hasonlóan sikeres és színvonalas legyen, mint az előző években megrendezettek. Idén pontban délután négy órakor nyíltak a sportcsarnok kapui, ahol már 160 izgatott negyedikes várta a vendégeket. Rövid idő alatt több száz ember gyűlt össze és foglalt el helyét a lelátókon.

Az estét a bécsi keringő nyitotta meg, melyet közel nyolcvan pár táncolt el, és ezzel a számmal máris beírhatnánk magunkat a gimis rekordok könyvébe (ha lenne ilyen), mivel ekkora számban még egyetlen évben sem keringőztek a negyedikesek. Résztvevőként természetesen teljesen más volt átélni és átérezni a nyitótánc hangulatát,

nézők között. Záró számként pedig egy emberként énekeltük, mi negyedikesek, az LGT egy nagyszerű dalát. A közös éneklés után pedig mind felkértük a szüleinket egy táncra.

Rendhagyó módon ebben az évben a bál utáni közös örület nem a sportcsarnokban, hanem a Megyeházán folytatódott. Hogy miért volt sikeres ez a megoldás? Együtt szórakozhattunk a barátainkkal és a tanárainkkal (akikről a diák nem is gondolná, hogy valójában milyen jó táncosok). Amint beléptünk a Megyeházára, egy egész asztalnyi finom étel várt minket (hiszen nem

de a záró képet követő tapsvihar szerintem minden keringőző párt meggyőzött arról, hogy sikerült úgy megnyitni az esti bált, ahogyan szerettük volna.

A keringő eltáncolása után egy-két egyéni produkció következett, majd az osztályfőnökök egyenként beszóltatták osztályaikat, és elkezdődtek a várva várt köszöntőbeszédék, amit a szalagtűzés követett. Vakuk villogtak jobbról, balról, kedvesen mosolyogtunk a fotósoknak, majd rohantunk átöltözni. Rövid szünet után elkezdődtek az osztálytáncok. Ezek egyike sem volt hétköznapi műsorszám. A közönség végigtapsolta az őseember táncot, a skót-bajor elemekre épülő egyveleget, az őselemekről szóló táncprodukciót, a Jézus Krisztus szupersztár című musical zenéiből összeállított táncot, valamint a cigánytáncot is.

Az osztályok produkciói mind színvonalasak voltak és jó hangulatot teremtettek. A végzős osztályok produkcióit ismét a bécsi keringő követte, ami másodszori eltáncolás után sem aratott kisebb sikert a

kell ecsetelnem, hogy 160 izgatott negyedikes

az est végére igen csak megéhezik), koccintottunk a tanárainkkal, majd hajnalig roptunk a parketten.

Fergeteges este volt a december 9-i szombat. Nem mindennapi ember volt az, aki feltalálta a szalagavató ünnepséget, hiszen ez talán az egyik legszebb módja annak, hogy a végzősök az érettségi stressze előtt még jól érezhessék magukat. Ez után az este után rájöttem, hogy azért mégsem olyan szörnyű dolog negyedikesnek lenni.

Halász-Szabó Judit

Idei első számunkban a gimnázium egyik ifjú földrajz-tanárát, Halász-Szabó Juditot faggattam magánéletéről.

C.: Mindig tanárnak készült?

H.SZ.J.: Nem. Eredetileg csillagász akartam lenni, de nem voltam túl jó matekból és fizikából. Viszont a földrajzot nagyon szerettem, és vonzott a tanári pálya is. Ide jártam a HMG-be, a latin meg a másik kedvenc tárgyam volt, így amikor döntöttem a tanári pálya mellett, nem volt nehéz kitalálni, hogy melyik legyen a választott két szakom.

C.: Mióta tanít itt tanárnő?

J.: 2004 óta, immáron most kezdem a 3. tanévetem. Előtte két évig a Batsányiban oktattam. Továbbá a HMG mellett a Pollákban az elsősöknek tanítok főcit. Legalábbis próbálkozom, ugyanis nem könnyű feladat.

C.: De talán itt sem egyszerű. Tavaly kapott egy elsős osztályt. Milyen a viszonya velük?

J.:Érdekes. Rengeteget hiányoznak, sokat késnek az órákról, és sajnos nem szeretnek tanulni.

De ennek ellenére nagyon szeretem őket, mert kedvesek és aranyosak. Általában...

C.: Ha már a fiataloknál vagyunk, van testvére

tanárnőnek?

J.: Igen. Van egy húgom és egy öcsém.

C.: Legidősebb testvérként tudom, hogy milyen az, amikor a kisebbek mindenben utánozzák az embert. Tekintették valaha példaképnek?

J.: Nem. Nálunk sosem volt ez téma. A húgom egészen más jellem, mint én, az öcsém pedig még általános iskolás. Persze ettől még nagyon szeretjük egymást.

C.: Földrajztanár lévén gondolom fontos Önnek a saját környezete. Milyen lakásban él?

J.: Nemrég tudtam venni egy lakást garázzsal és egy kis gyümölcsös kerttel. Persze még rengeteg munka van vele. De még az is meglehet, hogy az osztályommal eltöltünk ott egy délutánt kertészkedéssel osztálykirándulás helyett... :)

C.: Ha a házi munkák mellett marad szabadideje, mivel foglalatosskodik?

J.: Szeretek olvasni, Márquez-től a Száz év magány az egyik kedvencem, ezenkívül sokat vagyok az IWIW-en, (-ez gondolom nem titok a szerk.), és zenét hallgatok. És nem szabad kihagyni a kollégákkal töltött hétfőket sem.

C.: Ha a házi munkák mellett marad szabadideje, mivel foglalatosskodik?

J.: Szeretek olvasni, Márquez-től a Száz év magány az egyik kedvencem, ezenkívül sokat

vagyok az IWIW-en, és zenét hallgatok. És nem szabad kihagyni a kollégákkal töltött hétfőket sem.

C.: Sok diákjával fut össze szórakozóhelyeken?

J.:Olykor. De igazából ennek örülök is, mert szeretek velük a sulin kívül is beszélgetni. És persze odafigyelek rájuk, nehogy bajuk essen. Sokat ügyelek gimis bulikon is, ott is ugyanez a helyzet.

C.: És most valami más. Gondolom, szeret utazni Tanárnő. Mik a kedvenc helyei?

J.:Erdély. Fantasztikus vidék. A Hargita állt az első helyen, de nemrég voltam a Fogarasi Havasokban, az tényleg lenyűgözőt.

C.: Hova utazna legszívesebben, ha sok pénze lenne?

J.: Peruba és Izlandra nagyon szeretnék elmenni. Izland vulkanikus tevékenysége nagyon érdekel, és Peru meg egyszerűen lenyűgöző.

C.: És mi a helyzet a környezetvédelemmel?

J.: Ha tehetném, mindenképpen beszüntetném a mértéktelen erdőirtást. Ez nagyon fontos számomra.

Köszönöm a beszélgetést.

Remélem, hogy eme írományom által közelebb kerültek H.SZ.J., avagy Judy néni személyéhez.

cadpig

Gundel-Takács Gábor

"Ti maradjatok annál, hogy változtassátok meg a Világot! Nektek ez kötelező!"

Gyakran gondoljuk, ha valaki azt mondja magáról, már mindent elért az életben, hogy az valószínűleg ezáltal nagyképűvé vált. Néhány héttel ezelőtt alkalmam nyílt egy beszélgetésen részt venni egy ilyen emberrel, és be kell vallanom, hogy pozitívabban csalódtam benne, mint bárki másban eddig az életem folyamán.

Gundel Takács Gábor jelenleg a TV2 egyik műsorának a házigazdája, és saját bevallása szerint élvezi az életét. Gundi (ezt a becenevet kapta barátaitól) másfél órán keresztül állta a kérdezősködők hadát (a DUE legutóbbi összejövetelén), és igazán humoros és kellemes 90 percet szerzett a teremben összegyűlt nagyjából 75 diáknak.

A kérdések csak úgy záporoztak a műsorvezető felé, aki minden kérdező diák kíváncsiságát kielégítette. Természetesen a legtöbb kérdés arra irányult, hogy vajon ki is lehet ez a rejtélyes bankigazgató?

- Igazság szerint soha nem szerettem volna a médiában dolgozni, kis-koromban szívesen lettem volna sportoló. Soha nem tanultam média szakon, hiszen annak idején, mikor én végeztem a gimnáziumban, nem volt lehetőségem ilyen képzésben részt venni. Akkoriban még nem volt a média vagy kommunikáció szak. Viszont mégis úgy adódott, hogy sportriporteri állást kaptam a Magyar Televíziótól. 1983 szeptemberében léptem át először az MTV kapuját, és hosszú évekig dolgoztam itt, sportkommentátorként. Elsősorban focit közvetítettem, de előfordult, hogy néha egy - egy birkózó meccsre is kihívtak. Majd néhány éve saját műsort ajánlott nekem a TV2. Először csak annyit tudtam róla, hogy mindenféle táskákat kell majd kinyitogatni, illetve hogy sok pénz lehet nyerni benne, ha a szerencse a játékos mellé szegődik. Először csak egy 4 hónapos munkára kaptam szerződést, és így nem akartam elvállalni a játék vezetését, mivel nem volt állandó munkalehetőség, de végül a feleségem rábeszélte, és elkezdtük a forgatást. Nagyon nehéz választani nekem a régi és az új típusú Áll az alku között. Az új típusú talán csak azért tetszik nekem jobban, mert ez sokkal családi-asabb, és a játékosok sem ismeretlenek számomra és a nézők számára. Úgy érzem, hogy az ilyen személyesebb játékok sokkal tovább maradnak fenn a képernyőn. Mivel annyi kérdést kapok az igazgató személyét illetően: Hogy ki valójában a

bankigazgató, azt nem árulhatom el.

Leginkább egy bokszolóhoz tudnám hasonlítani, aki mikor bemegy a ringbe, nagyon félelmetesnek tűnik, de ha vége a meccsnek, megszelídül, és kedvesé válik. Azt, hogy ilyen nagy szerepet kapjon a játékban, a világon először mi vezettük be, és a visszajelzések szerint a rendszer remekül működik. A 21 táskának pedig igazából nincs szimbolikus értéke, maga a szám nem jelent semmit, hiszen van, ahol 25 táskával játszzák, és van, ahol csak hússzal.

Egy kis háttérinformációt is adnék azért a műsorról. 5 nap alatt 25 műsort forgat le a stáb, majd ha végeztünk, lebontják a világítást, új díszletet rendeznek be, és leforgatnak egy másik műsort.

Azért kedvelem annyira ezt a díszletet ez előzővel ellentétben, mert olyan, mintha otthon lenne az ember. Soha nem kapok előre megírt szöveget, ezért minden műsor egyre érdekesebb és jobb lesz. Nincs igazából kedvenc játékosom, mindannyian más személyiségek, és mindannyian más célért jöttek el játszani, azt viszont leszűrtem a beszélgetésekből, hogy Tibi bácsi nagy kedvencévé vált a nézők körében, és hogy nagyon sok rajongója volt. Azt kedveltem benne,

hogy habár már túl van a hatvanon, mégis olyan, mint egy tinédzser. Szívből kívánom, hogy ti is mindannyian ilyenek legyetek majd idős korotokra.

Úgy érzem, hogy a kereskedelmi tv-csatornákból egy valami hiányzik igazán, az értelmes emberekkel való beszélgetős műsorok. Természetesen nekem is van példaképem. Van, akitől sokat, és van, akitől keveset lehet tanulni az életben. Az én példaképem Gyulai István sportriporter. Még életem során szeretnék sokat utazni, hogy világot láthassak, és hogy sok embert megismerhessek. Sokféle zenei stílust kedvelek, többek között a jazz-t és a komolyzenét is, és nagy kedvencem Robi Williams. Életem fő céljának azt tartom, hogy megismerhessem saját magam. Szerintem az az igazi elismerés az életben, ha a közönséged elismeri azt, amit csinálsz, és egy terem így színültig megtelik emberekkel, mint most is.

Csak egy üzenetem lenne nektek, diákoknak, fiataloknak, tinédzsereknek: Ti maradjatok annál, hogy megváltoztassátok a Világot! Nektek ez kötelező!

tripla

Gyöngyróka

-avagy hogy támogassunk fiktív cégeket feleslegessé vált tízezreinkkel?

A következő tanmesémmel nem azt szeretném demonstrálni, hogy egy kétbal-végtagokkal megáldott hiszékeny balek vagyok, egyszerűen szeretném mindenkinek felhívni a figyelmét arra, hogy vigyázzanak munkavállalásnál és okuljanak a példából. Akik abban reménykednek, hogy ez a cikk arról fog szólni, hogy hogyan adtak el luxusprostituálnak Olaszországba, azoknak csalódást kell okoznom, hiszen nemcsak ilyen jellegű cégek vágják át az embereket.

Nem is olyan rég történt, hogy a helyi érdekeltségű hirdető újságot bújtam valami jól tejelő álláshirdetés reményében. Sajnos beigazolódott a gyanúm, betöltött 18. életév, érettségi és szaktudás híján nem sok cégnek akarózik munkát adni nekem, elvégre jelen állás szerint egyikkel sem rendelkezem még. Persze fennállt a lehetőség, hogy menjek kőművessegédnek betonozni vagy autópályát építeni, de aki tisztában van fizikumom milyenségével, az már csak ha el is képzel engem téglákat cipelni egy betonkeverő mellett, erőteljesen elkezd mosolyogni. [Jó eséllyel karizmaim láttán rövid úton elküldtek volna melegebb éghajlatra.] Mehettem volna még hostess-munkára, ám ahhoz mérsékelten vagyok dekoratív [igencsak enyhén szólva], ráadásul a legtöbb cég a hostess-lányokat - finoman fogalmazva - nem rendeltetésszerű használatra szánja...

Márpedig én mindenképpen pénzt akartam keresni, és ennek legbecsületesebb módja az lenne, hogy dolgozzak. Az egyetlen valamelyest ígéretes hirdetés otthon is végezhető, kötetlen munkaidős, bedolgozó teljesítménybérezésű munkát ígért, még hozzá regisztrációs díj nélkül. A mellékelt mobilszámon lehetett sms-ben részletes tájékoztatót igényelni, amit rögtön meg is tettem. Tövig rágtam a körömöm az izgalomtól, mire is megérkezett a beígért küldemény. A papíron vagy egy tucat bedolgozó munka volt felsorolva, borítékolástól kezdve az ügynökölésig szinte minden, amihez nem szükségeltetik különösebb tapasztalat. A legígéretesebb egy kézműves munka volt - a cégnek 890 forintos egységáron kellett volna gyöngyállatokat fűzni az általuk küldött alapanyagból, a kész végtermékért pedig házhoz jönnek. Gondoltam, egy kísérletet megér, és postafordultával vissza is küldtem a jelentkezési lapot. Konzultáltam jóanyámmal, hogy az ő neve és adószáma alatt folytathassam ezt az egészet, és bele is ment. Habár a hirdetés azt ígérte, nincs semmiféle regisztrációs díj, a közvetítő ezerkétszáz forintot kért azért, hogy elintézzze az adott cégnél, hogy egyáltalán szóba álljanak velem. Ez némi fejcsóválásra adott nekünk okot, de úgy gondoltuk, érdemes megtenni ezt az áldozatot, hisz úgymint megtérül.

A következő küldemény magától a cégtől jött. Egy felettebb formális, személytelen levél keretében fejtették ki örömüket, hogy csatlakozni kívánok nagy múltú cégükhöz. Leírták ugyanazt, amit az előzetes tájékoztatóból már megtudhattam, azzal a különbséggel, hogy 890 forint helyett 850 forintot fizetnének minden egyes elkészített mütyürért. Minden feltétel nagyon szimpatikus volt ezt leszámítva, így kitöltöttünk és elküldtünk még egy formanyomtatványt. Az apró betűs rész ezért cserébe egy kezdőcsomagot ígért, ami magába foglalná az oktatóanyagot is, mindezt 4900 forintért, amit azonnal visszafizetnének, ha ténylegesen munkába állok.

Megérkezett a beígért csomagocska, amiért a levélben feltüntetett 4900 forint helyett 9900-at kellett fizetnünk. A mellékelt levélből tudtuk meg, hogy az adminisztrációs költségek miatt került ennyibe, de amikor visszaküldjük a vizsgamunkát, -amivel letesztelik,alkalmasak vagyunk-e a cég elvárásainak megfelelően dolgozni - visszakapjuk.

Feltéve persze, ha a vizsga sikeres, mert különben fújhatjuk. Továbbá akkor is, ha kifutunk a háromnapos [!] határidőből. Elég etikátlan, gondoltam. Fel is merült bennem a gyanú, hogy egy fiktív cégről van szó, és ez csak erősebb lett, látva, hogy csak postafiók van megadva. Kaptunk továbbá egy átláthatatlan, fénymásolt lapot, négy csomag, különböző színű gyöngyöt és egy kevés, kétes minőségű gyöngyfűződrótot. Ezekből kellett volna egy rókát fűzni. Ha korábban nem gyártottam volna egy állatkeretre való állatot, el sem tudtam volna az egészet kezdeni, ám egy idő után még ez is kifogott rajtam. Irodalminak éppen nem mondható szitkozódások keretében emlékeztem meg a cég alapítójának édesanyjáról. Végül aztán "legalább a pénzt kapjuk vissza" alapon nőnemű szülőegységem kínok kínjával fejezte be, nem kevésbé ékes monológok hangoztatása mellett.

Kíváncsiságból felhívtuk a diszpécserközpontot, ami a tájékoztató szerint a nap 24 óráján át a rendelkezésünkre áll. Egy ellenszenves, női géphang kívánt jó reggelt, [annak ellenére, hogy délután négy óra volt] és kérte, nyomjam meg az egyes gombot, ha a gyöngyfűző munkával kapcsolatban kívánok érdeklődni. Itt - további menüpontok nem lévén - üzenetet lehetett hagyni, ha valami gondunk-bajunk volt. Meg is tettük, ám azóta se kerestek fel ezzel kapcsolatban, és van egy olyan sanda gyanúm, hogy nem is fognak.

Nem sokkal a vizsgamunka visszajuttatása után kaptuk meg az utolsó levelet a cégtől. Örömmel értesítettek róla, hogy elfogadták a jelentkezésemet, idézem - "Az Ön vizsgamunkájának minősége eléri a megrendelőink által elvárt színvonalat, ezért szerződéskötési lehetőséget kínálunk fel önnek." Ám annak híre-hamva nem volt, hogy múlhatalatlan vágyat érezzenek a tízezresünk visszaszolgáltatására, mi több, egy százezer [!] forintra kiállított számlát mellékeltek. Ők ezt a pénzt "kauciónak" nevezték. [jó vicc] Megkaptuk továbbá a teljesíthetetlen feltételeket tartalmazó tájékoztatót, ahol hirtelen a 890 és 850 forintokból 50 forint lett, a kötetlen munkaidőből pedig minimum napi 50 darab munkadarab elkészítése. [És ez még csak a betanulási időszak, ez a szám idővel csak nagyobb lesz!] Amennyiben ez a mennyiség nincs meg adott időre, szerződésbontáshoz és a "kaució" elvesztéséhez vezet.

Magától értetődő volt, hogy ezen a ponton tesszük félre az egészet.

Ha abból indulok ki, hogy az az egy szem róka két óra alatt lett meg, egyszerűen agyém, milyen elvárásaik vannak. Még ha gyakorlatom is lenne, lehetetlen húsz percnél rövidebb idő alatt elkészíteni egy ilyen kaliberű munkadarabot. Számoljunk csak utána - ha egy órában három darab készül el, kapok százötven forintot, tíz munkával eltöltött órával pedig szinte kizárt, hogy ezerötszáznál többet keressék. Érdemes lenne utánanézni, van-e az országban más olyan kizsákmányoló cég, akiknél kétszáz forintos órabér alatt tehetem próbára a türelmemet. Akinek van elegendő feleslegessé vált tízezrese, az megkísérelheti...

Mozi, mozi, mozi...

Filmklub A Művészetek Házában

A Szentesen nemrég megnyílt Művészetek Háza ad otthon egy újdonsült filmklubnak. A filmklubban a nemzetközileg is elismert rendezők művei mellett a HMG filmeseinek alkotásait is meg lehet majd tekinteni a jövő héttől minden szerdán. A tanév végéig 23 nagyjelölt és 23 kis- és rövidfilm kerül bemutatásra a tervek szerint. A filmek előtt és után beszélgethetnek az alkotókkal a jelenlévők, a nagyjelöltekről pedig a szervezővel oszthatják meg benyomásaikat, érzéseiket.

Annie Hall

Alvy Singer alakjával Woody Allen egy szabadúszó komikust és egy kapcsoltságban billegő keljfeljancsi karaktert teremtett. Az 1977-ben készült nagysikerű filmjének címét a főszereplő nevéből vette: Annie Hall. Jóllehet a főszereplő nevéből kölcsönözte, a rendező biztosítja a nézőt, hogy a film kizárólag róla szól: "az életemről, a gondolataimról, az ötleteimről és életem kulisszatitkairól". Ebből persze nem következik, hogy a szerzőt bármelyik figurájával azonosíthatnánk. Allen hangsúlyozza: "Soha nem lettem volna képes a szerepet megformálni, ha nem ismerem Diane Keaton-t." Az alap-történet olyan gyorsan elmesélhető, hogy aligha beszélhetünk a történet ívéről. Egy komikus a Wall Street Tennis Clubban megismerkedik egy lánnyal, aki nagyon szeretne énekesnő lenni, és Alvy kikezd vele. A lánynak jó humorérzéke van, de hamarosan elhagyja Alvy-t, és Los Angelesbe költözik, mert időközben megismerkedik egy lemezproducerrel. Allen a film végén szabad folyást enged a kaliforniai életstílusnak és a szórakoztató iparral szembeni ellenszenvének. Allen korábbi rendezői munkái jó ujjgyakorlatnak bizonyultak, hogy az Annie Hallban már virtuózan bánjon a filmes eszközökkel.

Az időben visszaugrás az osztott vásznon az alcím és a rajzfilmes eszköztár ötletes alkalmazása a vurstli körhintájához teszi hasonlatossá a feszült szerelmi történetet. Egymást követik a helyszínek kivétel nélkül mind Manhattanban található. Az Annie Hall-t 1978-ban négy Oscar-díjjal jutalmazták: legjobb film, legjobb rendezés, legjobb eredeti forgatókönyv. Diane Keaton pedig a legjobb alakításért vehette át a megtisztelő elismerést. Oscar-díj jelölt volt Woody Allen mint legjobb színész. 1942 óta ez volt a legnagyobb elismerés, amellyel az American Academy egy filmet megtisztalt. Orson Welles és Warren Beatty mellett Woody Allen az egyetlen, aki ugyanazon filmjéért jelöltek a legjobb szerző, rendező és színész díjra. Többek szerint Woody Allen legjobb és legsikeresebb műve ez a film, amely a jövő héten, szerdán 17 órától

megtekinthető a frissen felújított Művészetek Háza filmklubjában.

Programajánló: Művészetek Háza Filmklubjában
2007. január 10-én, szerdán 17órától
(amatőr film)
Annie Hall

Belépés tagsággal, ami a helyszínen váltható (korlátozott számban).

Belépés tagsággal, ami a helyszínen váltható (korlátozott számban).

Arno

Közvélemény-kutatás az iskoláról

Az e havi téma az interjúk sorában az iskola volt. Néhány diákot szűrőpróbaszerűen kiválasztottunk a szünetekben, és megkérdeztük őket, hogy:

"Mi az, amit változtatnál az iskolában, ha megtehetné?"

Különféle válaszokat kaptunk, de valamiben mind egyeztünk. A kapurendszerben. Senki sem örül, ha az iskolában úgy érzi magát, mint aki börtönben van. Ez csak még nehezebbé teszi a napi 5 óra 45 perc mentális gondolkodást, persze ez csak jó esetben, mert van, aki 7., ill. 8. órára is jár. Mindenesetre a panaszok elhangzásából arra lehet következtetni, hogy sok olyan dolog van, amin csak MI, az iskola diákjai tudunk változtatni.

- Ellenőriztetném a dohányzást a WC-ben, hiszen elviselhetetlen az, amikor valaki bemenne WC-re, és az összes fülke tele van olyan emberekkel, akik csak azért járnak oda, hogy elszívhassanak egy szál cigit a szünetben. Továbbá a nemdohányzók számára ez súlyos kárt okozhat a szervezetben. Engem konkrétan az is zavar, hogy az iskola higiéniailag nem a legmegfelelőbb. De ez csak az én véleményem.

- És mi az, amit pozitívnak tartasz?

- A sportnapokat jó ötletnek tartom, és a hasonló rendezvényeket. Ez is növeli az iskolán belüli ismertséget és

- *A hosszabb szünet nem lenne rossz, mert az órák alatti mentális elmélkedés után kéne egy kis fizikai felüdülés, amit nem nagyon kaphat meg az ember, mert a 10 perces szünet abból áll, hogy 15 percet sorba áll a büfénél, hiszen valamikor enni is kell, ennek következménye viszont az, hogy elkésik az óráról. A kapurendszert azt teljes mértékben eltörölném, olyan, mintha "börtönben" lennénk. Az iskola újítása is jó lenne, de lehet, hogy erre nincs anyagi fedezet.*

- És mi az, amit szeretsz, amit pozitívnak tartasz?

összetartást, amely nem csak az osztályok közötti kapcsolatfenntartásra irányul. Szerintem a tanárok is jó fejek, ami szintén segít abban, hogy a diák még se utálja az iskolát. (10. A-s lány)

- **Engem pusztán az zavar, főleg mivel elsős vagyok, ez még nekem egy kicsit szokatlan, hogy nagy a hajítás. Ezenkívül az iskolarádióban leadott zenék stílusát is megváltoztatnám. (boy)**

- Tulajdonképpen nekem tetszik az iskola, sőt, mondhatni egyenesen szeretem. A kapuzárat viszont eltörölném. (csiga)

- *Olyan különösebben nincs, kivéve az osztályközösség, jó kis osztályom van. (12.B-s lány)*

- **A kapuzárat teljes mértékben eltörölném, és örülnék, ha lenne dohányzásra kijelölt hely. Így a dohányzók nem kerülnének a WC-be. (izé)**

- *Én alapvetően nem szeretek tanulni, de a gimiben valahogy mégis rávettek a tanárok, hogy figyeljek az órákon... Már ezért megéri HMG-snek lenni! (borz)*

PAGE FRANCOPHONE

Le système scolaire belge

En Belgique, presque tout le monde va à la crèche, parce que les deux parents travaillent. A deux ans et demi, les petits rentrent à l'école maternelle et y restent trois ans. La troisième année déjà, ils apprennent un peu à lire et à écrire en majuscules.

A l'école primaire, il y a six années, de 6 à 12 ans. Après il faut passer le C.E.B (Certificat d'Études de Base). C'est un examen identique dans tout le pays, qui varie un peu chaque année. A l'école secondaire, il y a six années aussi, avec des examens chaque année dans la plupart des écoles. En première et deuxième secondaire on enseigne le latin et le grec dans beaucoup d'établissements. En troisième il faut choisir une langue moderne. Comme la Belgique est bilingue (officiellement trilingue, mais presque personne ne parle l'allemand), les néerlandophones apprennent le français dès la primaire et vice-versa. Les notes sont souvent sur 100, mais peuvent être sur 20 ou 10. Les cours commencent vers 9.30 h, durent une heure et demie, il y a une grande pause de midi, puis les cours reprennent jusqu'à 16h.

L'Enseignement à Distance (EAD)

Les cours que je reçois sont divisés en parties appelées semaines. Une semaine contient:

- de la matière à apprendre
- des explications
- des exercices pour voir si j'ai compris
- la solution des exercices, pour

m'autocorriger

- le devoir à la fin, qui reprend les choses essentielles, et que je renvoie pour qu'il soit corrigé par un professeur.

Dès qu'ils reçoivent mon devoir, ils m'envoient la partie suivante. Je dois passer des examens

tous les deux ans, pour qu'ils contrôlent mon niveau. Si je rate (ce n'est - heureusement-pas encore arrivé), je repasse au bout de six mois, et si je rate encore, je suis obligée d'aller à l'école. L'avantage de l'école à la maison, c'est que je peux inventer mon propre horaire, et ça me laisse beaucoup de temps libre. Ça me permet aussi de suivre les cours hongrois en même temps, de danser, faire du théâtre, chanter, faire du dessin, du violon...

L'inconvénient, c'est que je ne vais pas dans une classe, et je n'ai pas tellement de contacts avec les gens de mon âge.

Esther Rousseau - Piot

Esther Rousseau-Piot, gimnáziumunk 9. A osztályos magántanulója, Brüsszelben él szüleivel és testvéreivel. A fenti cikkben a belga iskolarendszert mutatta be, az alábbiakban pedig Belgium fővárosába kalauzolja el franciául tanuló olvasóinkat.

BRUXELLES

Bruxelles est une grande ville divisée en quartiers. Il n'y en a pas deux pareils, on se croirait dans toutes des villes différentes. Bruxelles-ville est le quartier le plus ancien et le plus beau aussi, avec la Grand'place. Il y a des quartiers avec des grandes et larges rues, et de hautes maisons. Il y en a d'autres avec des petites rues étroites, mais les maisons ont ici aussi plusieurs étages divisés en appartements. Les plus beaux quartiers ne sont pas dans le centre mais plutôt au bord de la ville, où il y a moins de circulation. C'est là que j'habite, moi. Il y a de grandes maisons familiales, beaucoup d'espaces verts aussi, surtout par rapport à Bruxelles en général, qui n'est pas une ville très verte (mis à part les quelques parcs publics).

A Bruxelles, des milliers de nationalités se mélangent, c'est une chose magnifique de sortir de chez soi, et voir des gens de plein de pays du Monde.

Il n'y a quasiment pas de petits magasins (hormis les magasins spécialisés bien sûr), tout le monde fait ses courses habituelles en grandes surfaces, que l'on trouve presque à chaque coin de rue.

La ville est remplie de restaurants, beaucoup de Bruxellois - mais aussi les touristes - y mangent.

Il y a un grand nombre de boutiques de vêtements, de musées, de cinémas, de théâtres.

Les transports en commun sont fort développés, et avec des abonnements ce n'est pas trop cher. On peut prendre le bus, le tram ou le métro. La plupart des enfants vont à l'école par ces moyens-ci, néanmoins il y a un nombre incroyable de voitures aussi. Pour elles, il y a beaucoup de tunnels, pour faciliter la circulation et pour avoir moins de croisements de rues. Les trams aussi descendent sous terre parfois.

Bruxelles a été construite sur sept collines, ce qui permet une superbe vue sur certains endroits, par exemple à côté du Palais de Justice.

Par rapport à d'autres capitales, c'est assez calme. J'aime cette ville...

Sportra fel!

A tanévvel egyetemben elkezdődnek a különböző sportversenyek és bajnokságok. A HMG diákjai között rengeteg sportoló fiatal található. Minden évfolyamba jár egy pár úszó, vízilabdázó, focista, teniszező és kosárlabdázó. Közülük néhányat kérdeztem meg pár dologról:

1; Mi az, amiről le kell mondanotok a sportolás miatt?

11.-es vízilabdázó: *Hogy akármikor együtt lehessenek a családdal, egy kis plusz pihenésről, és néha mikor bulizni akarok, otthon kell maradnom.*

10.-es vízilabdázó: *Arról, hogy nagyon sokat tanuljak (sajnos); szórakozásról, más sportok kipróbálásáról, a tökéletes alakról!)*

2; Mennyi időt vesz el a tanulásból a sport?

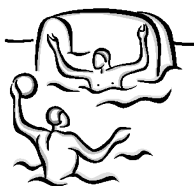
10.-es teniszező: *Nem vesz el időt, mert jól be tudom osztani az időm!*

9.-es kosaras: *Két órát vesz el, de ez nincs rovására a tanulásnak, inkább a pihenésnek. De tudok tanulni edzés előtt, után és edzés szünetében is.*

3; Miért sportolsz?

9.-es kosaras: *Mert szeretem a sportokat és egészséges...*

9.-es vízilabdázó: *Igazság szerint azért kezdtem el, mert lúdtalpam meg bokasüllyedésem volt, és ezért kellett elkezdenem úszni, aztán bátyámat követve-vagy inkább utánozva-kezdtem el vízilabdázni. Egyébként általános iskolában is sportiskolába jártam.*

12.-es vízilabdázó: *Mert nem tudok elszakadni a víztől!*

10.-es teniszező: *A sikerélményért, és azért, mert szeretem.*

11.-es vízilabdázó: *Hogy levezessem a fölösleges energiámat, és ne csak a tanulás kössön le.*

4; Mennyi előnyöd van tesiórán abból, hogy sportolsz?

12.-es vízilabdázó: *Megbuktatni nem buktatna meg a tanár, de a kettőt akkor is megkapnám!:*

10.-es teniszező: *Jobban bírom a kiképzést, de jobb jegyet attól még nem kapok.*

5; Miért ajánlod a sportot másoknak?

10.-es teniszező: *Mert szárazföldi sport, és nem fulladsz meg!:*

11.-es vízilabdázó: *Sok emberrel lehet megismerkedni (köztük jó pasikkal!), növeli az akaraterőt, kitartást és edzésben tart!*

10.-es vízilabdázó: *Ad egy csomó plusz dolgot: önkormányt, jobb erőnlétet, jó közösséget....*

Azt hiszem, ez a mondat tökéletes, hogy lezárjam riportom sorait, de azért annyit még mondok: SPORTRA FEL! :)

Vadmacska

Petike története

Egy borongós vasárnapi estén egy buszmegállóban vártam a buszom. Szemerélt az eső, egy kis hóval keveredve.

Amint a hideg padon üldögéltem -és egy nagyon jó könyvet olvastam-, furcsa hangokra lettem figyelmes. Két ember közeledett felém: egy harminc év körüli fiatalember és egy ötven év körüli nő. A férfi szakadtas öltözetben, két szatyorral a kezében, ballonkabátban jelent meg. A nőn is látszott, hogy nem az "elit" társaságból való.

Már így is elég furcsának tûntek, mire rádöbentem, hogy a férfi szellemileg sérült. Hogy honnan jöttem rá? Mert az asszony úgy bánt vele, mint egy ötévesssel, aki még tücsköt-bogarat összeszed. A férfi majdnem így cselekedett, amikor egyszer belenyúlt a kuka hamutartó részébe, megszagolhatta, aztán eldobta a földre a csikkeket. A nő odaszaladt, és mondta, hogy nagyon csúnya dolog volt; hogy merészelte összepiszkolni a "kesztyűjét" (ami egyébként rongyokból állt)!? A torzonborz ember elszégyellte magát, bocsánatot kért, majd kissé arrébb húzódott. A nő megbékélt, és mintha szándékosan nem akart volna együtt mutatkozni a fiatalemberrel -akit egyébként Petikének hívtak-, folyamatosan araszolgatott arrébb, pedig mindenki tudta, hogy így vagy úgy, de együtt vannak.

A nő elkezdte nézegetni a papírjait a buszhoz -gondolom támogatást kapnak-, mikor észrevette, hogy Petike az esőn áll. Egy pillanat, és már ott is termett, hogy beljebb parancsolja a fiút. Aztán ismét visszament a "helyére", és a papírjait böngészte tovább. Petike unalmában nézelődött, figyelte az embereket. Az asszony, mintha csak direkt csinálná, rákiabált, hogy mindenki hallja, hogy ne bámészkodjon, forduljon előre. Szerintem Petike nem sejtette, mi az, hogy előre, ezért csak lehajtotta a fejét.

Már ekkor is az egész tömeg őket figyelte, s mindenki arcán kíváncsiság, félelem, ugyanakkor szánalom tükröződött. Én is így éreztem, főleg mikor láttam, hogy Petike arcán könnyek csorognak.

Legszívesebben odamentem volna, hogy ne törődjön azzal a "banyával", aki anyáskodni akar fölötte, törjön ki! De nem tehettem, mert ki vagyok én, hogy beleszóljak mások életébe, amikor nem tudhatom, hogy valójában milyen az életkörülménye, és hogy ki az a nő, aki parancsolgat neki: az anyja, a barátnője vagy akár az "ápolónője" ?

Nézelődésemből a templomtorony hétérai kongása ébresztett fel. Ekkor befordult egy busz fénycsóva kíséretében. A nő és Petike felszálltak, s hallottam, hogy odafönt is folytatódik a cirkusz.

Majd a jármű elhajtott sötétséget hagyva maga után, s én ott maradtam a hűvös padon az éjszakában.

Meggy333

Szerkesztői stáb: Főszerkesztő: **Sákovics Eszter**. Főszerkesztő-helyettes: **Marton Krisztián**. Olvasószerkesztő és lapszerkesztő: **Csiszár Éva**. Szerkesztők: **Adamicska Edina, Baráth Anna, Bubori Kitti, Gál Zsuzsi, Györe Ádám, Kenyeres Gellért, Konyecsik Kinga, Lucz Barbara, Nagy Diána, Sarkadi Ágnes, Sipos Dorina, Török Erika, Varga Eszter**. Címlap és rajzok: **Marton Krisztián** Logó: **Fölk Petra** Felelős kiadó: **szentesi Horváth Mihály Gimnázium DÖK-je** Hirdetésszervezés és marketing: **stáb** "Szerkesztőségi titkár" és "gazdasági ügyintéző": **Szurmik Zoltán**. Előfizetni bármely hírlapkézbesítőnél - lehetetlen!!!